

دلشوره حضرت فاطمه(س) چه بود؟

۳ اسفند ۱۳۹۴ ساعت ۲۱:۲۲

آن شب، وقتی مولای مظلوم ما، علی مرتضی علیه السلام، دور از چشم این و آن فاطمه(س) را به خاک سپرد و آنگونه که دختر پیامبر خدا(ص) وصیت کرده بود، آثار بیرونی مزار فاطمه(س) را از میان برد، با دلی داغدار و دیدگانی اشکبار به تربت پاک رسول خدا(ص) نگریست...

آن شب، وقتی مولای مظلوم ما، علی مرتضی علیه السلام، دور از چشم این و آن فاطمه(س) را به خاک سپرد و آنگونه که دختر پیامبر خدا(ص) وصیت کرده بود، آثار بیرونی مزار فاطمه(س) را از میان برد، با دلی داغدار و دیدگانی اشکبار به تربت پاک رسول خدا(ص) نگریست و خطاب به او زمزمه کرد: «ای رسول خدا... سلام من و دختری را که به دیدار تو آمده و در جوار تو به خاک رفته، پذیرا باش... اکنون امانت به صاحبش رسیده، زهرا از کنار من دامن کشیده و نزد تو آرمیده است... بعد از او، آسمان و زمین زشت می‌نماید و اندوه دلم، هرگز نمی‌گشاید... رفتن فاطمه، دلم را خسته و غصه‌ام را پیوسته کرد و چه زود جمع ما به پریشانی کشید... شکایت خود به خدا می‌برم و دختری را به تو می‌سپارم زهرا خواهد گفت که پس از تو چه ستم‌ها بر او روا داشتند... در این ماجرا، «پرسش و پاسخ» به هم آمیخته و «جواب‌ها» در متن «سؤال‌ها» جای گرفته‌اند... و بی‌نشانی قبر فاطمه(س) یک «نشانه» است. زهرا(س) که پیامبر خدا(ص)، خشنودی او را خشنودی خدا دانسته بود، در بی‌نشانی مدفن خود، از اعتراض به آنچه که آن روزها بعد از رحلت رسول خدا(ص) در مدینه، مرکز حکومت اسلامی در جریان بود، خبر می‌دهد. اعتراض فاطمه(س) چه بود؟ منبع: روزنامه کیهان

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۲۶۷۷/س-فاطمه-حضرت-دلشوره>